

# РЕШЕНИЕ

№ 40477

гр. София, 03.12.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в**  
публично заседание на 20.11.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Диляна Николова**

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **8062** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.  
Образувано е по жалба на Г. В. Ж. срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Заповед № 6262/15.07.2025г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/ с искане за отмяната му като незаконосъобразен. Намира, че членовете на КЗП не се явяват трети лица по см. на закона, съответно не е налице основанието за отказ по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, а освен това самите те са задължени субекти по см. на закона. На следващо място по заявлението била издадена посочената заповед от ответника, вместо дължимото решение от комисията като колегиален орган. Този акт не съдържал мотиви, което налагало отмяната му като издаден при допуснато съществено процесуално нарушение. Неправилно бил приложен и материалният закон, тъй като липсата на съгласие на третото лице не била абсолютно основание за постановяване на отказ. Не били изложени и съображения защо в случая няма надделяващ обществен интерес. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.С., който претендира присъждане на направените разноски.  
Ответникът по оспорването чрез юрк.П. моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки, които представя. В случай на уважаване на жалбата моли разноските да бъдат намалени съобразно фактическата и правна сложност на делото.  
Административен съд София - град, като се запозна с изложеното в жалбата, становищата на страните в съдебно заседание и приложените по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:  
Административното производство е образувано по Заявление рег.№ Ц-03-8208/01.07.2025г., с

което жалбоподателят поискал от председателя на КЗП да му предостави по реда на ЗДОИ, информация за конкретния размер на месечното възнаграждение, изчислено след законоустановените удръжки, което са получили председателят и членовете на комисията за периода 01.01.2024г. – 01.06.2025г. като посоченият размер бъде „разбит по пера“ с отделно посочване на основния размер на възнаграждението и отделно всички допълнителни суми към него – добавки за стаж, възраст, професионален опит и др. Също така е поискано предоставянето на информация относно размера и основанията на получено допълнително материално стимулиране, бонуси, награди, парични поощрения и/или други суми, получени от председателя на КЗП и нейните членове за същия период. На трето място е поискана информация дали председателят на КЗП и нейните членове ползват служебни автомобили, ведно с месечните разходи за гориво и поддръжка, както и пробега в километри за същия период /01.01.2024г. – 01.06.2025г./. На четвърто място е поискана информация относно това дали председателят на КЗП и нейните членове са осъществили командировки в чужбина с посочване на държавата, както и размера на разходваните средства – командировъчни и за заплащане на нощувки и други разходи. На пето място е поискана информация дали председателят на КЗП и нейните членове ползват служебни мобилни телефони, каква е месечната сметка, заплащана за тях. На последно място е поискана информация за изплатените суми за представително облекло за същия период.

С Решение по т.1 от Протокол № 35/11.07.2025г. КЗП единодушно приела, че исканата обществена информация засяга интересите на трети лица и съгласно уредената процедура в ЗДОИ следва да се поиска тяхното изрично съгласие за предоставянето ѝ. Решението е подписано от председателя на КЗП М. Ф. и членовете Ц. Лакова и А. К..

С еднотипни по съдържание писма от 14.07.2025г., адресирани до директора на Дирекция ПДАОЧР и упълномощено лице със Заповед № 395/08.06.2018г., председателят на КЗП и членовете ѝ изразили изрично несъгласие за предоставяне на поисканата информация, определена като лични данни по см. на § 1, т.2 ДР ЗДОИ.

Последвало издаването на обжалваната заповед, с която е отказано предоставяне на търсената информация, поради наличие на основанията за отказ по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ като са изложени съображения, че в случая цялата информация засяга интересите на третите лица и чл.31, ал.4 ЗДОИ не може да се приложи.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, подадена е от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за обжалване с оглед обстоятелството, че оспорената заповед е издадена на 15.07.2025г., а жалбата срещу нея е заведена в деловодството на съда на 28.07.2025г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган – председателят на КЗП.

Приложимият специален закон в чл.3, ал.1 определя, че задължени субекти за предоставяне на достъп до обществена информация са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България.

Съгласно чл.2, ал.1 от Устройствения правилник на Комисията за защита на потребителите към министъра на икономиката и индустрията и на нейната администрация, КЗП е държавна комисия към министъра на икономиката и индустрията. Според чл.5 от Устройствения правилник, на комисията като колегиален орган е възложено упражняването на правомощията, произтичащи от Закона за защита на потребителите и други нормативни актове, регламентиращи правата на

потребителите. Съгласно чл.8, ал.1 от правилника, председателят на КЗП организира и ръководи дейността на комисията и я представлява в страната и в чужбина. Правомощията във връзка с тази дейност са посочени в ал.2 на с.р. - свиква и ръководи заседанията на комисията; организира провеждането на информационната политика на комисията, като осигурява публичност и прозрачност на дейността ѝ; утвърждава структурата на административните звена, включително създаването, преобразуването и закриването на отдели и сектори в дирекциите и в главната дирекция, както и длъжностното разписание на служителите в администрацията; утвърждава правила за вътрешния ред, за работната заплата и наградите в администрацията на комисията, както и други вътрешни правила, предвидени с нормативен акт; упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители и на работодател по отношение на служителите, работещи по трудово правоотношение; разрешава и прекратява отпуските и командирова служителите и членовете на комисията; сключва договори, необходими за дейността на комисията и на нейната администрация; в изпълнение на правомощията си издава индивидуални административни актове, наказателни постановления и разпореждания, прилага принудителни административни мерки и оправомощава длъжностни лица да съставят актове за установяване на нарушения по реда на Закона за административните нарушения и наказания, да издават наказателни постановления и да прилагат принудителни административни мерки в предвидените в нормативен акт случаи.

С оглед посоченото, макар съгласно чл.19, ал.4, т.2 от Закона за администрацията орган на изпълнителната власт и съответно задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ да е КЗП, то председателят ѝ като представляващ разполага с правомощието да се произнася по подадени заявления за достъп до обществена информация. Този извод следва от разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ, постановяваща, че задължени субекти са не само държавните органи, но и техните териториални звена, съответно разширява компетентността за произнасяне по заявленията за достъп до обществена информация.

При издаване на оспорения акт е спазено изискването за форма. Действително произнасянето е със заповед, а не изискуемото от чл.28 ЗДОИ решение, но това нарушение не е съществено тъй като не засяга действителността на акта, нито накърнява права на адресата. Обратно на изложеното в жалбата, актът съдържа фактически и правни основания като от правна страна е основан на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ, а от фактическа страна е изложено, че липсва изричното съгласие на третите лица, които информацията засяга. По отношение на търсената информация е прието, че е обществена, същевременно, че представлява лични данни по см. на § 1, т.2 ДР ЗДОИ, а последните са изключени от приложното поле на закона.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с общественния живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно общественния живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществената информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/.

"Лични данни", според посочената дефиниция по § 1, т.2 ДР ЗДОИ, е понятието по смисъла на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г.

относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.) - всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

Съгласно законодателството на Република България членовете на КЗП и нейният председател изпълняват публична държавна длъжност. За това качество свидетелства и разпоредбата на чл.6, ал.1, т.18 от Закона за противодействие на корупцията. Защитата на личните данни за тези личности, съгласно практиката на Конституционния съд на РБ /Решение № 4/26.03.2012 г. по к. д. № 14/2011 г./ е много по-занижена в сравнение със защитата на личните данни на останалите граждани. Пример за това е ежегодното оповестяване в специален регистър на данни за доходите, имуществото, влоговете и вземанията им или деклариране на други защитени данни, с оглед установяване на конфликт на интереси. Сам по себе си фактът, че посочените лица са задължени да декларират посочените обстоятелства в публичен регистър сочи, че изнесените там данни не са защитени лични данни. Възнаграждението на лица, заемащи висши държавни длъжности не попада в категорията лични данни по смисъла на § 1, т.2 от Допълнителните разпоредби на ЗДОИ. С данните за полученото трудово възнаграждение не може да бъде идентифицирано дадено лице по смисъла на Закона за защита на личните данни. Целта на този закон е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Размерът на получаваното възнаграждение е обективно съществуващ факт, който по силата на ЗПК следва дори да бъде лично деклариран. Освен това жалбоподателят иска данни за трудовото възнаграждение на длъжностно лице от състава на комисията, което безспорно се определя и изплаща въз основа на нормативно установени и вътрешни за КЗП правила.

В този смисъл исканият достъп до обществена информация не засяга лични данни, а такива, които по силата на друг нормативен акт, представляват обществена информация. Исканата информация отговаря и на другото условие, предвидено в чл.2, ал.1 ЗДОИ, а именно ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект и конкретно спазват ли се от председателя на КЗП и нейните членове приетите от държавния орган правила, относими към определяне на трудовото възнаграждение – в този см. Решение № 13183 от 23.10.2012г. по адм.д.№ 5315/2011г. на V-то отд. ВАС.

На още по-голямо основание е дължима информацията по т.2 – 6 вкл. от заявлението. Въпросите за размера на получено допълнително материално стимулиране, ползват ли се служебни автомобили и какви са разходите за това, ползват ли се служебни мобилни телефони и какви са разходите за това, размера на извършените разходи за командировки в чужбина на председателя на КЗП и нейните членове, както и изплатените суми за представително облекло, касаят разходване на публични средства – съгласно чл.2, ал.2 от Устройствения й правилник комисията е юридическо лице на бюджетна издръжка, поради което и тази информация не може да бъде изключена от предоставяне чрез позоваване на основанието за отказ по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ. Съгласно него основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на

исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Последният законът презюмира във всеки един случай - § 1, т.5 вр. т.6 ДР ЗДОИ като в тежест на задължения субект е да обори така въведената презумпция. В случая макар да е отказал предоставянето на информацията ответникът не е изложил съображения защо счита, че в случая не е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ, макар да се касае за разходване на публични средства, както вече се посочи.

На следващо място, за да е приложимо основанието за отказ по чл.37, ал.1, т.2 ЗДОИ следва задълженият субект освен да докаже, че не е налице надделяващ обществен интерес, третите лица, до които информацията се отнася да са отказали изрично предоставянето ѝ. Нито председателят на КЗП, нито нейните членове са трети лица по см. на закона. Когато говори за трети лица законодателят има предвид трети неучастващи в производството по заявлението лица, а в случая председателят и членовете на КЗП като членове на колегиалния орган, представляващ задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ се явяват задължени субекти, съответно не могат да бъдат трети лица. Предвид разпоредбата на чл.31, ал.5 ЗДОИ, тяхното съгласие в случая не е необходимо – според посоченото в цитираната правна норма, не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ.

По изложените съображения съдът намира, че ответникът е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила като е изискал съгласие от членовете на КЗП и себе си за предоставяне на търсената от заявителя информация. Неправилната квалификация на фактите е довела и до неправилно приложение на материалния закон. Предвид това ще следва обжалваният акт да бъде отменен като преписката бъде върната за ново произнасяне при съобразяване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя се следват разноски. Такива са доказани в общ размер на 1010 лева за заплатена държавна такса и адвокатско възнаграждение. Същото е в минималния размер, предвиден в чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г., съответно възражението на ответната страна за прекомерност е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. В. Ж. отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, обективиран в Заповед № 6262/15.07.2025г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ИЗПРАЩА делото като преписка на председателя на Комисията за защита на потребителите за ново произнасяне по подаденото от Г. В. Ж. Заявление за достъп до обществена информация рег. № Ц-03-8208/01.07.2025г., в срок до 14 дни от съобщаване на настоящото решение.

ОСЪЖДА Комисията за защита на потребителите да заплати на Г. В. Ж. сумата в размер на 1010 /хиляда и десет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, по арг. от чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: